

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemnika ali v Gorici na dom pošiljana:

vsako leto 15 K
polovico 10 „
četrtino 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kafipot po Goriskem in Gradškem“ in „Kafipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne črte“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici, piv. 7 l. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo. Oglašitve in poslanice se računajo po Petit-vrstah če delajo 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsake vrste. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

•Vse za narod, svobodo in napredek!• Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunki ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krobelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Teorija in praksa ali „Ne v Ameriko“!

(Napisal e—).

(Konec.)

Na tisoče in tisoče ptujcev poseja vsako leto divne kraje kranjske dežele. Kdo pride k nam na Primorsko? — Kdor le mora beži o poletnem času odtod, v naše gore pridejo k večjemu otoci kakega mestnega sluga, da tukaj z vživanjem mleka in krompirja hranijo očetu denar. Nadalje ima Kranjska živo srebro, premog, železo — pri nas imamo **kamenje**! Njena industrija je precej razvita, naša spi. Kakšne so zopet davčne razmere! Primorska plačuje skupnih davkov 67 milijonov, Kranjska 14, torej v razmerju s površjem skoraj 6 krat toliko. In dalje! Na Goriskem imamo **eno tretjino** Lahov, naših najzagrizenejših sovražnikov, s katerimi se imamo bojevati na življenje in smrt, in ta tretjina dobiva **polovico** skupnih deželnih dohodkov, katerih velik del se uporablja za našo narodno smrt. Na Kranjskem je le dobra pest Nemcev, katerim bi se dalo z resnim delom in energijo tako zapreti sopo, da bi jih za vedno minula volja, iztezati umazane prste po naših pravicah.

Vprašamo torej, jeli opravičeno, da se ravno na Kranjskem tako širi izseljevanje? Odločno moramo odgovoriti z **ne**! In kaj je vzrok razmeram, ki silijo ljudi vseeno k izseljevanju? Gotovo politika in ta politika je na Kranjskem **klerikalna politika, Šusteršičeva politika**! Ne maramo se utikati v ptuje, četudi le sosedne razmere. Tudi tam mora priti slednjič do dneva spoznanja in tisti dan bo dan masčevanja za vse „krščansko“ delovanje narodnih (za nos) voditeljev.

Pri nas nismo še tako daleč. Naše ljudstvo po veliki večini ni klerikalno. Preobilo telesnega dela in drugih naporov brani našemu kmetu vstvarjati si lastno sedbo o pravem stališču njegovem v političnem življenju. Truden človek se ne prepira rad in ako se naš kmet več ali manj udaja duhovniku, napravi to bolj navedeno, le bolj radi ljubega miru, nego pa da bi se pustil slepo voditi za nos. Lep dokaz za to so nam „kmečke zveze“.

Le malo se jih je vjelo na ta lim in se jih tudi ne bo več. Kmet dobro ve, da mu ne pomorejo ničesar vse klerikalne obljube, ampak da mu pomaga le delo. Zato klerikalni voditelji: roke proč od kmeta, dokler mu niste z lastno pridnostjo v vzgled.

Šusteršičeve politike ne maramo, ker celo tam, kjer bi lahko kaj opravila, ni napravila drugega, nego da tira ljudi od doma. Našemu dičnemu Gregorčiču kot importerju te nevarne politike k nam pa želimo, naj le pije s Šusteršičem bratovščino po Dunaju in smo mu hvaležni, da pusti svoj volilni okraj popolnoma pri miru. Tako je prav! Kamor namreč utakne ta človek svoje posvečene prste, je škoda za nas neizogibna, kakor pri novem volilnem redu, trgovski šoli, premeščanju slovenskega učiteljskega, i. t. d. Tistih par kmečkih zvez že prebavimo kako, saj vemo, da „ne bo dugo duralo“. Ako je kmetu voditelj duhovnik, kojemu je rodovitna njiva le nevednost klerikalnih backov, ako hoče živorejo kot glavno panogo kmetijstva voditi človek, ki se v to le v toliko razume, da mu je občina krava, ki ima toliko siskov, kolikor številke šteje duhovnika —, potem mora biti takega gospodarstva kmalu konec.

Za stare pravice kmetov do erarnega gozda „Panovec“ pri Gorici.

(Konec.)

Kako jemlje erar tamošnjim okoličanom pravice, priča sledeči konkretni slučaj: Gozdni erar ima v svoji lasti nekaj senožeht ob Lijaku v davčni občini Ozeljan. Po teh senožehtih imajo sosedni posestniki pot na svoje travnike oz. bližnje gozdove. Pred leti jim je hotel erar vzeti to pravico, poslal je svojega čuvaja k dotičnikom z ukazom, da ne smejo več voziti po erarčnih travnikih. Posestniki se se temu uprli. Erar jim je nato pustil stare pravice, toda postavil je 20 v za vsak voz, ki pelje čez njegove senožehte. Nekateri so se udali, drugi ne. Celotni orožniki niso mogli teh zadnjih prisiliti. Z nekim posestnikom, Hilarijem Belingar v Ozeljanu, se

je erar začel pravdati in je pogorel v dveh instancah. Danes ima le osem posestnikov brezplačno vozno pravico čez omenjene travnike, vsi drugi morajo plačevati. Tako jemlje gozdni erar kmetu stare pravice, mesto da bi ga podpiral v njegovem že itak hudem položaju.

Svoj čas je bil Panovec popolnoma odprt javnosti. Kakoga pomena bi bilo to danes! Vsako mesto skrbi danes z lepimi nasadi, z vrtovi za dober in svež zrak. Gozd v bližini mesta je vendar nekaj neprecenljivega. Bolnik lahko išče zdravja, mešan in delavec zabave in vsak si lahko misli, koliko bi mesto samo pridobilo na tujcih, kako se bi promet s tujci povečal, ako bi imeli ti-le zraven lepe okolice še na razpolago lep in senčnat gozd. Toda gozd je zaprt z visoko mrežo. Zaprti so ga pred približno 20 leti, ker so mislili, da bo donasal veliko dohodkov. Pred petnajstimi leti je bilo v gozdu okrog 200 srn, katere so pa kmalu poginile vsled slabih predpogojev za dober lov. Pripravil se je v gozd nov naraščaj, srn je približno 120, toda vse so slabe in mršave. Vsako leto se vstrel v Panovecu približno 5 srn, nekaj zajcev in druge divjačine. Toda ti-le dohodki so pač minimalni v primeri z izdatki za velikansko ograjo, na drugi strani se pa bavi s tem dragim športom le par oseb tako rekoč na račun drugih. Koliko bi gozd bolj koristil celokupnosti prebivalstva, ako bi bil javen, saj so tudi drugod gozdovi javni, zakaj mora ravno Panovec delati v tem izjemo. Sploh pa napravijo srne mnogo škode mlademu drevju, ker v Panovcu nimajo dovolj pašne in se izplačajo na mladju. V tem gozdu so prostori, kjer popolnoma ovirajo srne mlad naraščaj, in so nasadi, stari že več kot dvajset let in ne nad meter visoki.

Prebivalci sosednih krajev kakor so Ajševica, Staragora, Rožna dolina, Grčina, Kromberg in Loke se v tej zadevi potezajo za stare pravice, ker jih silijo v to gospodarske in ekonomske okoliščine, oni ne zahtevajo nič novega, ampak le stare pravice, od katerih ne bo imel gozdni erar nobene škode, kmetje pa, katerih slabe gnotne razmere so splošno znane, le dobiček.

Z ozirom na to vprašamo Njegovo Ekszellenco g. poljedelskega ministra:

1. Ali so mu znane razmere glede erarnega gozda Panovca pri Gorici in stare pravice okoličanov do njega?

2. Ali hoče ukreniti vse potrebno, da preneha nemudoma sedanje postopanje c. kr. gozdnega erarja proti prizadetim okoličanom Panovca ter se vspostavi „status quo ante“, po čemur se odpravi kmetškemu prebivalstvu okoli Panovca prizadeto krivico?

DOPISI. Iz goriške okolice.

V Podgori, 26. novembra 1907. Ne vem, kako bi najbolje označil cenjenim bralcem „Soče“ shod nenarodnih socializmov, kateri se je vršil v nedeljo dne 24. novembra v Podgori v dvorani g. Ignaca Trpina. To je v neki sobici pred kegljiščem. V tej sobi se je zbralo okoli 60 zborovalcev. Ali ne misliti, da so bili sami socialisti. Tukaj velik odbitek. Tretjina od teh je bila narodno naprednih Podgorcev, šestina pa več ali manj klerikalce in agrarcev.

Za predsednika je bil izvoljen proti nar. soc. demokrat g. Černic Rudolf. Kot govornik je nastopil neki g. Regent iz Trsta. Močiček male postave, stopil je na najvišje mesto svojega odra. In pričel je sekati od gospoda do berača, od kapitalista na delavca. In slednjič je preskočil velik jarek, potem mahnil po klerikalizmu, nato posebno pa na narodnjake. Pri tem mu je neki laški plavzar pridno pritrjeval: „bgavo“ „bgavo“ „dobgo.“ Govornik se je moral za en čas ustaviti, in parkrat močno pokasljati. Kajti mladi organizatorji blizu njega so kakor za stavo pridno si prižigali cigarete, da se je v velikih kolobarjih dim valil govorniku ravno v obraz.

Ko se je zavedel, pri čem da je, začel je tople priporočati mednarodno soc. organizacijo. In rekel: Prav ponosen sem, da stanujem v mestu Trstu, kjer je soc. org. tako dobro razvita. Obžalujem pa, da so ravno tam Slovenci napravili veliko blamaže, ker so

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoški spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Na, pravi Porthos, in jaz sem krenil svojega konja, ki je hotel skočiti naravnost nanj! Bom vedel za prihodnjijo.

— Moral bi mi bil plačati tega svetnika, skopuh!

— Vraga! pravi Porthos, če ni bil docela pobit....

— A! Richeleu bi bil dejal: petsto zlatov za svetnika! Toda ne govorimo več o tem. Koliko so vas stale vaše živali, Porthos?

— Ah, prijatelj, ko bi bil ubogi Mousqueton tu, bi vam povedal natančno do krajcarja.

— Nič ne de! Le povejte približno, za deset zlatov se ne boste zmotili.

— I no! Vulkan in Boyard sta stala približno vsak dvesto pištol, in če cenim Phebusa na stopetdeset, mislim, da se nisem dosti zmotil.

— Torej ostane še štiristo in petdeset pištol, pravi d'Artagnan, še dosti zadovoljen.

— Da, odvrne Porthos, a bila bi še oprema.

— Ah, da! res, koliko je vredna oprema?

— No, če vzamemo vse tri sto...

— Recimo sto pištol, odvrne d'Artagnan. Ostane torej še tristoštosest pištol.

Porthos skloni glavo v znamenje, da je s tem zadovoljen.

— Dajva petdeset pištol najini gospodinj, da plačava najin račun, pravi d'Artagnan, in razdeliva si ostalih tristo.

— Da, razdeliva si jih, odvrne Porthos.

— Umazana kupčija! pravi d'Artagnan ter spravi svoje papirje.

— Da, žal, odvrne Porthos, to je vedno tako. Toda povejte vendar...?

— Kaj?

— Ali ni prav nič omenil mene?

— Ah, pač! vsklikne d'Artagnan, ki se je bal, da ne bi vzel poguma svojemu prijatelju, ko bi mu povedal, da ni kardinal niti črhnil o njem; o pač! rekel je...

— Rekel je? ponovi Porthos.

— Čakajte, mislim, da sem si zapomnil njegove lastne besede; rekel je: Kar se tiče vašega prijatelja, mu povejte, naj le mirno spi na svojih ušesih.

— Prav! pravi Porthos; to govori jasno kot beli dan, da me še vedno misli narediti za barona.

V tem trenutku je udarila v bližnji cerkvi ura deset. D'Artagnan se je stresel.

— Ah! res je, pravi Porthos, ura bije deset, in ob desetih imamo sestanek na trgu Royal, kakor veste.

— Ah! prosim vas, Porthos, molčite! vsklikne d'Artagnan nestrpno, ne vzbujajte tega spomina, že od včera sem slabe volje zaradi tega. Jaz ne pojdem tja.

— Zakaj ne? vpraša Porthos.

— Ker mi je silno neljubo, videti zopet ta dva človeka, ki sta nama skazila najine načrte.

— Toda, odvrne Porthos, ni jeden ni drugi ni imel od tega nikakega dobička. Jaz sem imel še jedno pištolo nabasano, in vidva sta si stala nasproti z mečem v roki.

— Da, pravi d'Artagnan; toda, ko bi pod tem sestankom kaj tičalo...

— O, d'Artagnan, odvrne Porthos, tega sami ne verjamete.

To je bilo res. D'Artagnan ni verjel, da bi bil Athos zmožen kake zvijače, toda iskal je kake pretveze, da mu ne bi bilo treba iti na sestanek.

— Morava iti, nadaljuje ošabni gospod iz Bracieux-a; mislilo bi se sicer, da se bojiva. Ej, dragi prijatelj, ustavi! sva se uspešno petdesetim sovražnikom na veliki cesti, torej bova tudi z dvema prijateljem na trgu Royal lahko opravila.

— Da, da, odvrne d'Artagnan, saj vea; toda pristopila sta na stran princev, ne da bi naju o tem obvestila; Athos in Aramis sta igrala z menoj igro, ki me vznemirja; včera sva zvedela resnico. Čemu bi hodila danes, da izveva še kaj drugega?

— Torej resnično nimate zaupanja? vpraša Porthos.

— Da, v Aramisa ne zaupam, odkar je abbé. Prijatelj, vi si ne morete misliti, kaj je postal s tem. Vidi naju na potu, ki pelje njega do škofovske palice, in ne bi morda ponižljaj naju ugonobiti.

— A, z Aramisom je drugače, pravi Porthos, in to se mi ne bi zdelo čudno.

ustanovili narodno organizacijo. In odmaknil se je.

Revež pa ni povedal, da so tržaški Slovenci v skrajni sili bili primorani obrniti hrbet svojim političnim izdajalcem.

Drugi govornik je bil neki g. Anton Kristan iz Idrije.

O tem pa si mislil, da mora imeti sršene v hlačah, kajti mu ni bilo mogoče trenutek obstati.

Začel je: Slučajno so me moja opravila danes privedla v Gorico, kamor jaz pa redko zahajam. Videl sem na mestnih zidovih rudeče plakate in berem 24. nov. javni šod soc. dem. v Podgori. Sklenil sem udeležiti se tega shoda. Priporočal je mednarodno org. Mlatil pa naprednjakih, po farjih in kmetskih strankah. Torej vse je pomlatil. Nekaj pa vendar ni pomlatil, za kar smo se najbolj bali, namreč za petrolejko, katera je kar zamizavala strašanskim pestnim zamahom.

Pa utolažil se je s časom, in začel priporočati mednarodno org. Proketo pa, je rekel, naša dolžnost je, podpirati naš delavski časnik. Povedal je, da on nam ne more nič pomagati, sami pa si lahko mnogo. (To smo že prej vedeli). In šel je pretresujoči govornik.

G. predsednik je poprašal, če želi še kdo besedo. Vse tiho, potem je v malo razumljivih besedah zaključil shod.

Sedaj so pokazali naši znanci, kako je njih petje. Začeli so „Mi socialisti,“ dalje ne vem, kako so peli, ker zamašil sem ušesa in dirjal na plano. Ko sem bil že na varnem, mislil sem: petje cigansko. Kajti ena beseda je slovenska, druga pa italijanska.

Marsikdo, ki čita o podgorskih socialistih, morda misli, da je dopisnik ali sploh zavedni Podgorci proti delavski organizaciji. To nikdar Bog ne daj. Mi smo le proti temu, da se potom te organizacije odtuji naše ljudi svojemu narodu, pomaga se pač nič. Slovenci so le podrejeni.

Zagotovimo pa, ko nastane enakopravnost, kadar Slovenci postanejo zavedni, in kadar se jih ne bode več slepilo, takrat bo naših dopisov hitro konec.

(Bil bi že skrajni čas, da se osnuje narodna delavska organizacija. — Op. stavca!)

Iz kanalskega okraja.

Iz Kala. — Ravno kar so se pri nas nekaj časa sem nekoliko ublažile sile politične strasti, pa ga še spet vrag privede k nam moža „miru in sprave“, ki jo je v nedeljo dne 24. novembra popoldan prav po tiho-tapsko pripihal. Koga ste se pa zbal, da ste prišli tako potihoma? Vaša bojazen je najbrže opravičena vsled časti, katero ste si pridobili pri nas takrat enkrat o velikih šolskih počitnicah, ko so Vam s škantom zagodili „štajeriš“ na Vašem shodu. — Po dokončani popoldanski službi božji, vidé tega moža v osebi znanega „urmoherja“ iz Bat, ponujali so mu zbrani pred cerkvijo svoje žepne ure v popravo, kar je seveda vse preziral.

Koj po službi božji je imel ta možičelj shod „kmečke zveze“, katerega se je udeležilo prilično 30 poslušalcev. („Primorski

list“ bi gotovo dodal k temu številu še eno ničlo), od katerih je bila dobra tretjina naših, ki so iz radovednosti šli poslušat, kako zna izborni govoriti za svoj „kšeft“.

Na shodu je bil tudi gospod Lonček. V svoj lonček je spravil vse kvasarije „urarija“, iz katerega bode počasi zajemal te štrene in jih ob prilikah svoji peščici po svoje razmotaval. Koga je tudi zastopal na tem shodu, ne vemo, menda „krščansko misleče učiteljstvo“. Shod je torej prav slabo vspel. Gosp. Rustja, saj vidite, da Vam proketo malo ljudi gre na roko, ker dobro vedo, s kom imajo opraviti, pa vendar silite med nje. — Še celo največji politični mračnjaki govoré, da ne delujete za politično stranko iz lastnega prepričanja, ampak da Vas k temu sili zgolj slabo gmotno stanje, češ, saj ima poleg učiteljske službe vse polno drugih imenitnih postranskih služb. Zato pa čisto prav nič ne verujejo Vašim besedam in modro naredite, da ostanete doma, ker pri nas dosežete zelo malo vspeha.

Živel, prvi sneg!

Tako kriče otroci in se vesele. Toda četudi naznanja prvi sneg veselje, napoveduje obenem tudi žalost. Zima je čas katarja in z njim združenih mučnih bolezní; po zimi je le redko kdo prav zdrav. Torej moramo prav pridno in vstrajno uživati Fay-ove pristne Sodenske mineralne pastile. Le-te varujejo služnike pred tako nevarnim prehlajenjem, odstranjajo kašelj, hripavost in nahod ter upli-vajo ugodno na želodec. — Dobi se Fay-ove pristne Sodenske mineralne pastile v vseh lekarnah, mirodilnicah in trgovinah z mineralnimi vodami za K 1-25 vin. škatljica. Pazite pa da Vam ne dajo ponarejenih pastil.

Glavno zastopstvo za Avstro-Ogrsko: W. Th. Guntzerl, Dunaj XII, Belghoferstr. 6.

Domače vesti.

Premeščen je okrajni sodnik g. M. Fabijan iz Kobarida v Kanal.

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabral gosp. Tomo Kerbar v veseli družbi v gostilni pri Makucu v Cerknem K 5.—

Slovenska Ljudska Stranka na Gorškem je nastala iz strahu pred ljudstvom. Klerikalci so mislili že zdavnaj, da kar hipoma zagospodarijo nad vsem kmetskim prebivalstvom v naši deželi. Pa ni šlo in ne gre. Pri volitvah res so dobili obilo glasov in poslance, ali tu ne igra vloge v prvi vrsti strankarstvo, ampak zloraba vere in cerkve. Če bi ne bili sleparili z vero ter begali ljudij, da pojdejo v pekel, če ne volijo farovškega kandidata, o, potem bi ne mogli govoriti o „sijajnih uspehih“. Tisti uspehi so izsiljeni. Pomagale so prepo-božne in strahopetne ženske. Drugače pa imajo svojo šeredico in nič več in nič manj. Nič ne pomaga bobnanje o krščanstvu, toliko jih je, pa nič več. Pred kratkim so strašili okoli z kmečkimi zvezami; nplali so, da po teh zvezah zvežejo vse kmete ter jih priklenejo na farovž. Pa tudi ni šlo, čeprav so kar najnesramnejše lagali po farovških listih glede ude-

ležbe ter obečali vse dobrote tega sveta. Končno so pograbili po zadnjem pripomočku: po hovem imenu stranke. Da se ne bo slišalo vedno le krščansko in krščansko, naj ima stranka ime „Slovenska ljudska stranka“. Nô, pa tudi to ne bo pomagalo. Skrili so svoje „krščanstvo“ in „slovensko ljudstvo“ so vrgli na površje, toda tudi to brezuspešno. Kmetsko gibanje nam govori jasno o tem. In pa vsi vemo, da se je spremenilo le ime, vse drugo pa je ostalo, kakor doslej! „Slov. ljudska stranka“ misli s svojim novim imenom privabiti vse drugo kmetsko ljudstvo v svoj tabor, pa se kruto vara. Če bo hotela imeti „uspehe“, bodo morali pomagati le nunci z zlorabo vere in cerkve ter s tiskanimi lažmi. Kakor hitro opusti to sredstvo S. L. S., preneha živeti. Ali ker hoče živeti, pojde pri prihodnjih volitvah po starem naprej. Le toliko kalinov ne bo več, ki bi šli kar tako slepo na linjanice zlorabe vere in cerkve. Ljudje uvidevajo, da Slovenske Ljudske Stranke ni, ampak da je Stranka Ljudskih Sleparjev!

Novi občinski zdravnik v Bovecu se imenuje dr. Ernst Fürtli ter je že nastopil svojo službo.

Pa se je moral smejeati poslanec Fon, ko so mu izrekli v ponedeljek v Centralu na predlog šempeterskega mežnarja zaupnico za njegovo delovanje. Fon premišljuje včasih, kaj vendar je storil takega, da mu izrekuje zaupnice, pa se kar nič ne more spomniti. Še tega ni storil, da bi se bil pobrigal za odpravo ti-stega Slovence žaljivega napisa na Lijaku. Obljubljal je pač na Otavi, da se hitro odpravi napis, kakor se on oglasi pri pristojni oblasti. Ali ostalo je le pri obljubi. Fon se še zmenil ni za to, da bi bil šel na glavarstvo radi te reči ter izposloval odstranitev. A, kaj še! Klerikalni backi mu utegnejo dati za to še posebno zaupnico.

Za slovenske Ljudske šole v Gorici so se tudi potegnili klerikalci na shodu v Centralu. To je šlo slepilo. Gregorčič je nerodno zapackal to vprašanje ter se oddaljil od zahteve po slovenskih šolah v Gorici popolnoma tačas, ko se je zvezal s Pajerjem. Od takrat naprej spi to vprašanje v veliko zaočvoljenost klerikalcev, ki se morejo tako šopiriti s „Sol. Domom“ ter ga zlorabljati v politične namene. Ko je pred dvema letoma neki rodoljub pametno nasvetoval, kako naj nastopijo slovenski starši glede slov. šole Podturnom, je bil Gregorčič ves iz sebe ter se je protivil nasvetom. Umejemo. Saj je kmalu potem, ko se je bil zvezal s Pajerjem, pisala njegova „Gorica“, da se ne godi slovenskim staršem v bližnjih krajih proti Podturnu pa tudi precej daleč proč nikaka krivica, ako pošilja svoje otroke v guilo Katinelijve vojašnico Podturnom v šolo. S tem je potrdil, da imajo Lahi prav, ko so dali Slovincem za šolo poslopje, ki je za druge reči nerabno, poslopje, ki stoji ob periferiji mesta. Toliko je dejanski klerikalcem mar za slovenske ljudske šole v Gorici. Vsi sklepi so le slepilo, kajti klerikalnim sklepom ne bo sledilo nikdar nikako dejanje.

Treba pa bo rešiti to vprašanje s pomočjo razsodnih starišev ugodno za Slovence. Pripominjamo pa že naprej, da bo treba

hudih bojev, ponavljamo bojev, — sami sklepi nam nič ne koristijo.

Dr. Gregorčič in deželni volilni red. — Na shodu v Centralu v ponedeljek je zopet hvalil dr. Gregorčič volilno reformo za deželni zbor ter jo proglasil kot zboljšanje in pridobitev na političnem polju. Pomilovanja vredni backi so mu seveda ploskali. V protestu „Sloge“ tam spomladi pa je imenoval novi volilni red **krivičen**, rekoč da se poojstruje stara krivica z novimi določbami, ki delajo krivico le še bolj občutno in kričečo nego je bila do zdaj. Rekel je v protestu o novem volilnem redu, da ni sad resnega političnega razmišljanja in upoštevanja modernih zahtev o splošni in enaki volilni pravici, marveč izrodek politične lahkomi-selnosti, ki poostruje krivico dosedanjega volilnega reda. —

Sedaj pa pravi isti dr. Gregorčič, da je volilna reforma zboljšanje in pridobitev na političnem polju. S. L. S. je res le čestitati na tako izbornem voditelju.

Sami dohtarji! — Pred časom so se norčevali klerikalci po svojih listih iz izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke ter kričali, da so v odboru sami dohtarji; nobenega drugega niso hoteli videti. Kaj pa je v vodstvu S. L. S.? Predsednik je dr. Gregorčič, potem je dr. Pavletič, dr. Paylica, dr. Dermastia, dr. Breclj, na pol dohtar Grča iz Šempasa (v dež. zboru sedi vedno v legalnem odseku) in Kremžar tudi misli še postati dohtar. Torej sami dohtarji! Stranka semenjskih in klerikalnih pravnih dohtarjev!

Drag shod — Klerikalni kolovodje v Gorici se sedaj praskajo za ušesa, ker je bil ponedeljski shod silno drag. Mnoгим je bilo treba plačati vožnje, ker drugače bi ne bili prišli, ali pa jim tako kaj dati na roko. Ali potrebno je bilo „podpreti“ kmete, ker sicer — kak shod bi bil v Centralu? Oštirji iz mesta tudi ne krenejo nikamor zastoj. Saj je še znano, kako jih je „futral“ Gregorčič po shodih tam spomladi. Drag shod! Skoro jim je žal, da so za „prekrstitev“ morali toliko plačati!

„Gorica“ je naznanila bahato, da ona neče odgovoriti na naš članek v četrtek „V Slogi“ vse narazen, marveč da odgovori ljudstvo v ponedeljek 27. t. m. — Nô, ljudstvo je govorilo in mi smo z odgovorom zadovoljni. Dokler bodo imeli le tiste ljudi za sabo, nič hudega, samo rešiti treba druge iz mrež zlorabe vere in cerkve, za bodoče pa na delo, da se jim zredčijo še sedanje vrste!

Fodružnica sv. Cirila in Metoda v Kobaridu bode imela občni zbor dne 5. decembra t. l. ob 2. uri popoldne v „Občinskem domu“. — Odbor.

Slab dan za bolnike je bil ponedeljek. Iz vseh krajev so pridrvili nunci v Gorico ter pustili svoje fare brez duhovske pomoči. Če je kdo potreboval duhovnika na deželi v ponedeljek, ga ni dobil, če je bilo treba nujno krstiti dete, to ni bilo mogoče. Jih ni bilo — ker so bili v Gorici na političnem shodu. Politika nad vse! Naj čakajo bolniki in deteta, in naj čakajo mrlič, ali pa naj jih kar po-

— Tudi Beaufortu lahko pade v glavo, da naju zagrabi.

— Ba! Saj naju je že imel v rokah, pa naju je izpustil. Sicer pa bodiva previdna, oboroživa se in vzemiva s seboj tudi Plancheta z njegovo puško.

— Planchet je fronder, odvrne d' Artagnan.

— Vrag vzemi te domače vojske! vsklikne Porthos; človek ne more več računati niti na svoje prijatelje niti na služabnike. Ah, ko bi bil ubogi Mousqueton tu! Ta me nikdar ne zapusti, vidite.

— Da, dokler boste bogati. Ej, prijatelj, saj nas ne razdružujejo domače vojske; nismo več stari po dvajset let, to je to! tisto pošteno mladeniško navdušenje se je umaknilo osebnim koristim, častihlepnosti, sebičnosti. Da, prav imate, pojdiva tja, Porthos, toda oboroživa se dobro. Ko bi ne šla tja, bi rekli, da se bojiva.

— Hola! Planchet! zakliče d' Artagnan.

Planchet se prikaže na pragu.

— Dajte osedlati konje in vzemite puško.

— Toda, gospod, povejte mi vsaj proti komu gremo?

— Proti nikomur ne gremo, odvrne d' Artagnan; to je samo zaradi varnosti, ko bi bili slučajno napadeni.

— Saj veste, gospod, da so hoteli umoriti dobrega svétnika Broussel-a, očeta narodovega?

— A! res? se začudi d' Artagnan.

— Da, toda že je dovolj maščevan, zakaj ljudstvo ga je neslo na rokah na njegov dom. Njegova hiša je od včeraj vedno polna. Vsprejel je koadjutorja, M. Longuevill-a in princa Conti-ja. Gospe Chevreuse in

Vendôme sta se že naznanili pri njem, in kadar bo le hotel...

— No da, kadar bo hotel!

In Planchet začne popevati:

Un vent de fronde
S'est levé ce matin;
Je crois qu'il gronde
Contre le Mazarin.
Un vent de fronde
S'est levé ce matin.)

— Ne čudim se več, zašepče d' Artagnan Porthosu na uho, da bi bilo Mazarinu ljubše, ko bi bil do kraja pobil njegovega svetnika.

— Saj razumete, gospod, nadaljuje Planchet: ko bi šlo za kaj podobnega, kakor se je dogodilo gos-podu Broussel-u, ter bi me vi prosili, naj vzamem svojo puško....

— Ne, le miren bodi; toda od kod so ti znane vse te podrobnosti?

— O, iz dobrega vira, gospod. Zvedel sem jih od Friqueta.

— Od Friqueta? vpraša d' Artagnan; to ime mi je znano.

— Sin Broussel-ove služkinje je, vesel človeček, ki bi se pa v slučaju vstaje, zagotovim vas, ne vrgel kar tako kaki stranki v naročje.

— Kaj ni strežnik v cerkvi Notre-Dame? vpraša d' Artagnan.

— Da, je že pravi; Bazin je njegov varuh.

*) Prim. stran 11; op. prel.

— A, a! že razumem, pravi d' Artagnan; saj je ob jednom tudi pomočnik v neki gostilni v ulici Calandre?

— Da, tako je.

— Kaj vas briga ta živalica? vpraša Porthos.

— O, odvrne d' Artagnan, dal mi je že marsikatero važno pojasnilo, in o priliki bi mi utegnil dati še katero.

— Vam, ki ste skoro ubili njegovega gospodarja?

— In kdo mu bo to povedal?

— No da, seveda...

Prav ob istem času sta dospela Athos in Aramis v Pariz skozi predmestje Sv. Antona. Na potu sta se bila malo okrepčala, in zdaj sta hitela, da ne zamudita sestanka. Samo Bazin je šel z njima. Grimaud je bil ostal pri Mousquetonu, kakor vemo, da bi ga stregel, ter je moral potem naravnost k mlademu vikomtu Bragelonne-ju, ki je odšel k flanderski armadi.

— Sedaj morava v kako gostilno, izpregovori Athos, da se preoblečeva po mestno, odločiva pištole in rapirje ter vzameva tudi najinemu slugi orožje.

— O, kaj še, dragi grof, dovolili mi boste, da se ne strinjam z vami, nasprotno, še vas hočem pri-praviti do svojega mnenja.

— In zakaj?

(Dalje pride.)

kopljejo — politikujočim posvečenecem je nad vse politični shod, na katerem gre v glavnem za bisago. Bisaga pa je nad vse! Prva bisaga — kje daleč zadej so opravila politika!

O težnjah kmečkoga stanu je govoril profesor Berbuč na shodu v Centralu. Vse razne strani kmečkih težav je obral ter obetal od pomoči v S. L. S. — Ali razsodni kmetje, sploh nič več ne verjamejo klerikalnim obljubam, ker klerikalci le obljubljajo, ne storijo pa nikoli nič. Berbuč razlaga v Centralu o davkih, ki tlatijo ubogega kmeta, v deželnem zboru pa glasuje z Gregorčičem in pajdaši za nove davke. Nič pametnega gospodarskega se niso sprožili klerikalci v deželnem zboru; za koristi kmeta so se potegovali tam le na predni poslanci, ki so bili tudi proti vednemu naraščajočemu obremenjevanju kmeta, ali vselej so prodirli klerikalci, združeni z Lahit slednji že vedo, da plača glavno slovenski kmet, Furlani pa uživajo. Tekom zadnjih 6 let so davštine čudovito narasle. Sedaj pa čuti, ki so jih vzročili, obetajo, da jih znižajo. Kaj se more odgovoriti takim ljudem? Da imajo kmeta za norca — je rečeno vse premalo.

Kako ume delo za kmeta Gregorčič, je pokazal sijajno v državnem zboru, ko je glasoval proti znižanju davkov za kmeta, ko je potegnil z grajščaki in milijonarji proti kmetu-trpinu! — Kmet, poženi od sebe take „odrešenike“!

Umor v Ravni. — V zadnji „Soči“ smo že poročali na kratko, da se je blizu Ravnice izvršil umor. — Umorjen je bil Avgustin Belingar, 28 let star iz Podpeči pri Ravnici. — Na podlagi poizvedeb je ubijalec Janez Trpin, 29 let star iz Ravnice, kateri je začasno ušel roki pravice in se potika gotovo po trnovskem gozdu. — Belingar in Trpin sta 25. t. m. bila skupaj v gostilni pri Široku do 11. ure ponoči, na kar sta skupno, oba vinjena, zapustila gostilno. — V gostilni in po potu sta se kregala. — Kakih 100 korakov od gostilne je napadel — kakor se sumi — Trpin Belingarja z nožem in mu prerezal žile na levi roki blizu rame. — Poskusil je je tudi — kakor se pozna na obleki — zabosti v srce, ali to se mu ni posretilo, ker je nož zadal v rojasko knjižico, katero je imel Belingar pri sebi. — Belingarja, kateri se je radi prizadetih ran onesvestil, je našla zjutraj ob 6. uri neka šivilja, ki je šla slučajno mimo. — Belingar je bil še živ, nakar so ga prenesli v bližnjo hišo, kjer pa je po preteku 5 minut, kakor je sodnijska komisija spoznala, radi odteka krvi umrl. Trpin je znan v Ravnici že poprej kot prvi prepeč, zato so tudi imeli vsi fantje strah pred njim in ga častili kot našega kralja.

Mrtvo so našli neko dete v nekem grmičevju poleg ceste med Lokavcem in Vesto. Dete je ženskega spola, je prišlo — kakor je zdravnik konstatiral — mrtvo na svet in ni bilo zmožno življenja. — Zavito je bilo v svilnat papir in ni bilo nikakih znamenj na njem, katere bi sum vzbujale, da je umorjeno. — Matere tega deteta niso je izsledili in so bile dosedanje poizvedbe popolnoma brez uspeha.

V Ribomburgu je poskusil neki individuum 24. t. m. med mašo v tamošnje župnišče vstopiti. Postavil je lestvo k oknu v prvem nadstropju, splezal gori in bil je ravno nagnjen, da ubije okno, ko je prišel neki kmet mimo, nakar je „svedrovec“ doli skočil in usel.

Hudo sta se opejala v Gorjanskem na Krasu Strekljevi hiši št. 61. dva dečka; eden sta 3 leta, drugi 4½. Pehala sta se po ogledu, ko sta bila sama doma, ter padla v senj.

Zimsko suho je ukradel neznan tat iz zbiranja g. Miloševića na Fr. Jos. Tekališču št. 80. V suknji so bili tudi ključni in rokavice, vse skupaj vredno 60 K.

Tri moške je prišla žandarmerija, ker so se klatili po polju okoli Gorice. Dva, H. Stang in Iv. Hartmann sta s Pruskega, tretji Jos. Grosinger pa iz Temešvara. Hartmann je potegnil iz neke kaznilnice. Vse tri so djali od ključa.

Svojo ženo je neusmiljeno pretepal 40-letni marzar Ludovik Kumar na Placuti, ko se je vrnil vinjen domov. Sosedje so udrili v Kumarjevo stanovanje ter jo komaj rešili iz rok moža. Kumarja so zaprli.

Na delu pri nekem vodnjaku v Št. Andrežu je zasulo 30-letnega Fr. Marušiča. K sreči so ga prihiteli drugi delavci na pomoč, da so ga potegnili ven iz kamenja in gruča. Marušič

je hudo poškodovan, zato so ga prinesli v go-riško bolnišnico.

Važno. — Opozarjamo sl. občinstvo na današnji oglaš tiskar Samuel Heckscher senr. v Hamburgu.

Trgovsko - obrtna in gospodarske vesti.

Nova železnica. — Slov. Narod. poroča, da ve iz gotovega vira, da je zagotovljena zgradba železniške proge: Vrhnika-Hotedrška-Razdrto-Senožeče-Štanjel.

Znižali so ceno govejemu mesu v Kranju mesarji za 16 v pri kilogramu. V Budimpešti so tudi znižali cene. Tudi po drugih krajih. Kdaj pride Gorica na vrsto? Magistrat je pred časom obljubljal, da počaka še par živinskih trgov, ter da se potem domeni z mesarji glede cen mesa, katere treba vsekakor znižati. Trgov je bilo že več, meso pa je vedno še jednako drago. Torej, magistrat, na noge. Prebivalstvo Gorice ne more prenašati sedanje neznosne draginje.

Deželno društvo trafikantov. — C. kr. namestništvo je potrdilo pravila društva „Deželno društvo tobačnih trafikantov na Primorskem“ s sedežem v Gorici.

Potovalni učitelji za kmetijstvo na Primorskem in v Dalmaciji ne bodo nastavljeni več po pogodbi, ampak definitivno v državni službi. To spada v okvir vladne akcije za gospodarsko povzdigo Dalmacije in Primorske.

Se zlato za Ameriko. — Banke v Čikagu so naročile v Londonu 4 milijone dolarjev v zlatu, katere treba poslati nemudoma.

Politični pregled.

Poslanska zbornica. — V seji 20. t. m. je poljski klub živahno pozdravljal novoimenovanega ministra za Galicijo Abrahamowicza, kar se je ponovilo, ko je ministerski predsednik predstavil novega ministra. Vsenemca Malik in Iro sta neprestano vpila: Proč z Abrahamowiczem! Dotim je posl. Romaniczuk prosil besedo k zapisniku, je posl. Breiter razvil neko ministra Abrahamowicza žalečo podobo, ki sta jo posl. Malik in Iro držala kvisku. Predsednik je zahteval, naj pobodo odstranita, kar se je s posredovanjem reditelja zgodilo. Med neprestanim hrupom in živahnim odobravanjem pristašev so posl. Romaniczuk v imenu maloruskega kluba, posl. Stand v imenu Zionistov, posl. Malik v imenu Vsenemcev, posl. Michl v imenu svobodnih Vsenemcev, posl. Davydiak v imenu staro-maloruskega kluba, protestirali toliko proti obliki razglašanja ministerskega imenovanja v zadnji seji, kakor tudi proti pozivu Abrahamowicza v svet krone, ne da bi se bilo pri tem vprašalo zastopnike vseh galitskih narodnostnih strank. Poljski socialni demokrat posl. Diamant je zaključil z apelom na zbornico, naj ne dela ovire, da se glasum zadnjega sklepa prične debato o najnovejšem ministerskem imenovanju.

Neprestani, hrupni protesti so trajali še dolgo časa. Nato je zbornica nadaljevala debato o nujnih predlogih glede podražanja živil. Govorili so: generalni govornik Moraczewski in predlagatelj Schrammel in Renner, ki so ostro polemizirali proti zadnjim izvajanjem ministra za poljedelstvo in protigovornikov ter priporočali, naj zbornica vsprejme nujne predloge glede podražanja živil.

Razprava je bila na to prekinjena. Med došlimi ulogami se nahaja nujni predlog posl. Choca glede znižanja sladkornega davka ter interpelacija posl. Pagnini, Oliva, Scabar, Pittoni in Avancini glede reorganizacije javne varstvene službe v Trstu ter glede postopanja straž povodom manifestacije za italijansko vseučilišče dne 14. in 15. novembra.

Dr. Rybář o nagodbi. — Na občnem zboru političnega društva „Edinost“ v Trst je govoril dr. Rybář obširno tudi o nagodbi ter rekel med drugim:

„Vi vidite, da se Hrvatje borijo v ogrskem državnem zboru na hraber način proti nagodbi. Ne toliko proti nagodbi, ali proti sistemu, kateri zatira vsako svobodo in vse narode na sramoto Ogrske, Avstrije in cele Evrope. To zatiranje je že tako vnebojijoče, da se je svet začel zanimati za zatiranje-trpine. Slavni Björnson (Navdušeni živio-klici!) je protestiral proti krivicam, ki jih Madjari gršijo nad ogrskimi narodnostmi, in s tem celemu svetu odkril njihovo barbarstvo, ki služi v sramoto državi, kjer se to godi. Madjari uvidevši, da njihov nimbus začenja izginiti, da je svet začel izprevideti, kaki so, skušali so

se braniti. Toda ravno v tem momentu, ko so se branili, napravili so zopet grozen čin: umor v Černovi, kjer so dali postreljati ob pomoči madjarskih svečnikov uboge Slovake in pobili nedolžne otroke. — Ta čin je pokazal, da od Madjarov ni pričakovati ničesar, naj bodo oni protestanti ali katoliki, lajki ali duhovniki. — Proti takemu sistemu se treba boriti z vsemi sredstvi. Najserete, kar se hoče, naj se nam dokaže, da je ta nagodba za nas celo koristna, naj se nam govori o veliki koristi dalmatinske železnice — mi v tem boju ne smemo zapustiti svojih bratov na jugu (Viharno odobravanje.) Železnice se zidajo in se bodo zidale tudi za naprej, ampak narod, ki se ga je enkrat uničilo, ne povstane več. Mi nečemo zapustiti svojih bratov v boju proti madjarskemu fanatizmu, na oltarju katerega žrtvujejo Madjari vse ogrske narodnosti, naše koristi in koristi vse monarhije. Škoda, da se to ni spredvidelo. Na tistem mestu, kjer se je moralo to spredvideti. Pač se je tem znalo l. 1848., da so na Ogrskem Slovani; le tedaj, ko so tam prišli v konflikt z Madjari, so se zmislili, da je na Ogrskem tudi drugih narodov.

Mi, gospoda, radi ene železnice ne izdamo svojih bratov. S tem se nečemo reči, kako bomo mi postopali glede nagodbe. To pa vam zagotavljam, naj postopamo tako ali tako, naj delamo opozicijo ali obstrukcijo, mi bomo postopali vedno le tako, kakor se bomo o tem sporazumeli s hrvatskimi delegati v Budimpešti. (Viharno in navdušeno odobravanje.)

Pruski deželni zbor je bil 26. t. m. v beli dvorani kraljeve palače slovesno odprt. Knez Bülow je prečital prestolni govor. Ministerski predsednik Bülow je potem predložil zakonsko predlogo o ponemčevanju poljskih pokrajin. Bülow je rekel, da je že lansko leto predložil svoj program glede poljske politike in ponavlja le svoja takratna izvajanja.

Razne vesti.

Svinjar v talarju. — Župnik kumberski Wagner je oskrnil deklico, hčerko tamošnjega trgovca. Ta trgovec ni ovadil tega, pač pa je orožništvo samo izvedelo za to in ga ovadilo. In sedaj! Kaplan Franc Käfer je pridigal v nedeljo, naj moli celo ljudstvo iz Kumberga za ubogega in nedolžnega preganjanega župnika, da se izteče stvar dobro. In nazadnje je ta kaplan tako fanatiziral ljudstvo, da bojkotira cela vas trgovca. Trgovino je nahujskano ljudstvo ometalo z gnojem. Kaplan hujska, ženske si pa pripovedujejo, da je župnik že čez leto dni uganjel svoje svinjarije. Od hiše do hiše pa gre prošnja v podpis, da naj pride kumberski župnik zopet nazaj. Ker se je zvedelo za župnikove svinjarije, je trgovec, oče deklice, popolnoma uničen, in najbrže se ne zgodi nobenemu nič, ne župniku in ne hujskajočemu kaplanu! — Take reči radi potlačijo. — Kako dobro ljudstvo vzgaja klerikalizem, se pa tudi jasno vidi iz tega slučaja.

Beda na Dunaju. — Tekom sedmih dni si je poiskalo zavetja v ogrevalnicah 72.722 oseb, (14.762 moških, 14.675 žensk in 43.285 otrok) in 2517 oseb, ki nimajo doma.

41 nadstropij visoka hiša stoji v Newjorku. Na vrh tega velikanskega poslopja je splezal

po strelovodu delavec John Smith ter razvil gori v višavi amerikansko zvezdasto zastavo. To je vse kaj drugega od poguma onega Dunajčana, ki je bil zlezel vrh cerkve sv. Štefana. —

Vlak padel v reko. — Iz Taragone na Španskem poročajo, da je čez most pri Salou padel vlak v reko. Rešilo se je le malo ljudi. Vlak je bil poln potnikov.

O potresu v Karatagu prihajajo na dan vedno groznejša poročila. 1200 hiš je porušeni. Od 4000 ljudi se jih je rešilo le 200, drugi so mrtvi. Tudi v okolici je razdejanih več vasij.

Za župana v Rimu je bil izvoljen v ponedeljek žid Ernest Nathan.

V Petrogradu je umrl veletržec Ivan Kos, rodом Ljubljčan.

Število Židov na svetu. — Glasom oficijelne statistike pravkar obelodanjene od Jewish Year Book, je vseh Židov na svetu okoli 11,081.000. Od te številke jih odpada na Evropo 8,744.000, na Ameriko 1,556.000, na Afriko 354.000, na Azijo 342.000 in na Avstralijo 17.000. V Evropi se židje na posamične države razdeljajo nastopno: V Rusiji jih je 5,100.000, v Avstro-Ogrski 2,100.000, v Nemčiji 600.000, v balkanskih državah 400.000, v Belgiji in Holandiji 105.000, v Franciji 80.000, v Italiji 40.000. Največ Židov imajo mesta New-York 700.000, Dunaj 130.000, Berlin 95.000, London 80.000 in Jeruzalem le 30.000.

Kje je največ poročenih oseb? — Iz statističnega letnika posnemamo sledeče zanimive podatke: Največ poročenecv je v Srbiji, tu pride na 1000 nad 15 let starih ljudi 701 poročenecv, za Srbijo pride britska Indija s 688, Bulgarija s 671, Romanija s 642, Rusija s 642, Ogrska s 624, Francoska s 559, Zjedinjene Države s 558, Italija s 548, Nemčija s 533, Japonska s 529, Danska s 523, Avstrija s 522.

Gospodična

vešča slovenščine in nemščine v govoru in pisavi, italijansčine v govoru

išče primerne službe.

Naslov pové upravništvo.

Največja iznajdba!
Samo 2.55 gld. stane

po najnovejši iznajdbi sestavljena, 36 ur idoča, nikl-remont. žepna ura s sekundnikom, znamka „System-Roskopf-Patent“. Ta ura ima svetilkačo se cifernico — tako, da se vidi na uro tudi v temi. Garantira se pismeno za 3 leta. Uri priložimo brezplačno lepo verižico ter 5 okraskov.

Fina, lepo izrezljana srebrna ura za gospode z verižico vred stane samo **gld. 5.55.**

Za neugajajoče se povrne denar. Vsaka nevarnost je izključena. Odpošilja se proti povzetju ali proti naprej plačilu.

M. I. Holzer-jeva vdova Marija Holzer tovarniška zaloga ur, zlatnine, srebrnine, kitajskega srebra, zaloge godal

KRAKAU St. Gertrudgasse 29. Hochparterre (preje Dietelgasse 73).

Ceniki zastoj in poštnine prosto. — Iščejo se potniki!

Štev. 3335/07

E

Podpisano ravnateljstvo naznanja, da vsled sklepa prečastitega varstva z dne 18. novembra t. l. se zvišajo obresti hranilnih vlog zopet za en četrt na sto, tedaj na 4½% in sicer od 1. januarja 1908 naprej.

Ravnateljstvo zastavljalnice in z njo združene hranilnice.

Voditelj: Jakončič.

Največji dobitnik
Mark 600.000

Naznanilo
srečo.

Za dobitke garanta
država

Vabilo k udeležbi
dobitnih šans

pri denarni loteriji, za katero garantira država
Hamburg in pri kateri je

9 milijonov 841.476 Mark dobitkov.

Glavni dobitki te prekernostne denarne loterije
so sledeči: Največji dobitnik je v srečnem slučaju
600.000 Mark.

1 premija à 300.000 Mk.	1 dobitnik à 40.000 Mk.
1 » » 200.000 »	1 » » 30.000 »
1 » » 80.000 »	7 » » 20.000 »
1 » » 50.000 »	1 » » 15.000 »
1 » » 45.000 »	11 » » 10.000 »
1 » » 40.000 »	46 » » 5.000 »
1 » » 35.000 »	103 » » 3.000 »
1 » » 30.000 »	168 » » 2.000 »
1 dobitnik » 100.000 »	529 » » 1.000 »
1 » » 60.000 »	693 » » 300 »
1 » » 50.000 »	181 » » 200 »

V celotnem obsegu loterije, katere je 7 razredov
razvrstena 100.000 srečk s 48.495 dobitki v 8
premijskih, tako da mora približno polovica vseh
srečk z gotovostjo zadeti.

Največji dobitnik I. razreda znaša v srečnem
slučaju 50.000 Mark ter se zviša v 2. razredu na
55.000 Mark, v 3. razredu na 60.000 M., v 4. na
65.000 M., v 5. na 70.000 M., v 6. na 80.000 M.
in v 7. na 90.000 M.

Srečkanje je postavno določeno.

Cene srečkam 1. razreda so sledeče:

cela orig. srečka M. 6.— ali K 7.—
pol » » » 3.— » » 3.50
četrt » » » 1.50 » » 1.75

Vloge za ostale razrede, kakor tudi natančno
določilo dobitkov je razvidno iz uradnih z državnim
grhom opremljenih srečkovnih listin, katere razpo-
šiljam na zahtevo zastoj in poštne proste.

Vsak vdeleženec loterije dobi takoj po dovr-
šenem srečkanju uradno listino, ne da bi jo moral
še-le zahtevati.

Izplačevanje in določanje dobitkov
se oskrbi strogo tajno.

Naročila sprejemam proti povzetju ali pa
proti naprej plačilu.

Oglasiti se je torej v svrhu naročil predsto-
ječega srečkanja takoj, ali pa vanj do

5. decembra

zupno na naslov:

Samuel Heckscher senr.

Bankgeschäft v HAMBURGU.

Pridna prodajalka
v finejši trgovini
katere je večča
nemščine in slovenščine v govoru
dobi takoj službo izven mesta.
Pogoji se zvedo
Via Barzellini šte. 22. I. nadstr.

Čisti le z

GLOBUS

čistilnim ekstraktom.

Na izvoznem trgu tekališče Jos. Verdija
Bachmaier-jev

== veliki električni bioskop. ==

Gledališče za predstave živih slik v naravni velikosti po najnovejšem Edisonovem modelu 1907. — Program je sestavljen le iz najnovejših in
najzanimivejših svetovnih pojavov ter komičnih prizorov vsake vrste.

Zavod prve vrste. — Godbo proizvaja veliki koncertni orkestrion. — Zvečer bajna razsvetljava
Dvakrat na teden popolnoma nov program. Predstave se vrše vsak dan ob 6. 7. 8. in 9. uri zvečer. Ob nedeljah in praznikih ob
10. in 11. uri dopoldne; popoldne ob 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. in 9. uri.

I. PROGRAM
veljaven od srede 27. t. m. do sobote dne 30. t. m.

1-19. Potovanje o Rim. 19 krasnih slik po naravi. Vidi se: Življenje
starih Rimljanov, palače, amfiteater, Vatikan itd.

20-27. Gospa Vrabec ima smolo. Zelo smešna predstava.

28-33. Detektiv. Senzacionalno.

34-39. Nevidljivi. Originalna predstava nevidljivih tatov.

40-46. Vodopadi v Viktoriji z mavrice. Novost! Reprodukcijska po naravi.

47-51. Peklenski ogenj — v barvah. Krasna reprodukcijska.

52-9. Nadležna bolha. Jako komičen prizor.

VSTOPNICE: I. prostor 80 v., II. prostor 60 v., III. prostor 30 v. Otroci in vojaki do narednika plačajo za I. prostor 50 v., II. prostor 30 v.

Ker je moje električno gledališče najlepši in najpopolnejši zavod svoje vrste, ki je dosegel po vsem svetu vsled izvrstne sestave pro-
grama ter vsled točnega prednašanja največjo pohvalo, se zanašam tudi na tukajšno p. n. občinstvo, da me poseti v obilnem številu.

Z odličnim spoštovanjem

II. PROGRAM
veljaven od nedelje do torka 3. decembra.

1-4. Presenečena zakonca. Humoristično-komični prizor.

5-8. Pariški balet. Zelo interesantno. Pleše prva pariška plesalka.

9-14. Sanje turškega paše. Krasna fantastična predstava v barvah.

15-27. V zahodni Afriki. Čudovita reprodukcijska v barvah.

28-39. Verin ljubinski roman. Drama v 7 dejanjih. Vera, hčer ubogega
delavca ukrade bogataš. Vera kot dama. Naposled jo zapusti
ljubimec in ona umreje gladi.

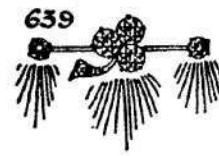
40-50. Tat bicikljev. Komična igra, ki vzbuja obilo smeha. Tatu lovec
avtomobilom. Vjamejo ga in zapro.

I. Bachmaier, imetelj zavoda.

Izšla je ANA KARENINA.

Prej 8 kron

639

sedaj 50 vinarjev.

Prej 8 kron

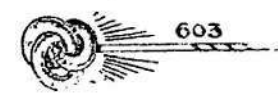
625

sedaj 50 vinarjev.

Prej 8 kron

603

sedaj 50 vinarjev.

Prej 8 kron

627

sedaj 50 vinarjev.

Prej 8 kron

640

sedaj 50 vinarjev.

Za zadnji krat!
Izvanredno znižane cene!

Oženem tudi jako prilično nakupovanje k Božičnim praznikom.

Pohištvo naše trgovine se tudi razprodaja po 1 komadu.

Dobili smo od svoje centrale brzojavno naročilo, naj se pripravimo za
odpotovanje. Sklenili smo tedaj prodati celo trgovino od svojih krasnih

COOPER'S DIJAMANTOV

najlepša svetovna imitacija,

ki so stali prej 8 kron

le za kratki čas

po 50 vinarjev t. j. 25 krajcarjev

vsaki komad ali par z vdelenjem vred.

Nudi se Vam izyanredno redka prilika. Ne zamujajte! Kupite hitro
dokler se še nahaja naša zaloga: prstanov, brož, igel za zavrtnice
in klobuke, naveskov, verižice za gospe in gospode itd.

Samo 50 vinarjev vsak komad, koji je prej stal 8 kron.

Razpošilja se tudi po povzetju, toda ne manj, kot štiri komade.

Pohištvo prodaja se tudi vsak komad po jako znižani ceni.

COOPER'S AMERICAN DIAMOND PALACE Gorica v Raštelu št. 8.

== SVETOVNO ZNANI ==

FERNET-BRANCA

BRATOV BRANCA V MILANU

Jedini lastniki načina za izdelovanje,

Je najbolj učinkujoča želodčna grenčica sveta!

Neizogibno potrebno v vsaki družini!

Dobiva se v vsaki boljši delikatesni trgovini in v vsaki kavarni